

Confessio sancta.

Ad notam: Téged úr valamikor.

Nagy hatalmu igaz Isten, tekints szegény szolgálóra, mert eláraszt sok nyavalyám, hallgass imádságomra, hozzád megyek s téged kérlek figyelmezz siralmimra.

Búk s bánatok érten érnek s majdan megemésztenek, ha jobb kezed meg nem segít teljességgel elvesztnek, ellenségim sok irigyim majd sötét sirba ejtnek.

Méltatlanul reám szólnak jó hiremben gyaláznak, hogy szent neved én igazán ismerem, káromolnak. Téged amaz egy Istennek hogy nevezlek, átkoznak.

Az ki régen Ábrahámnak Izsáknak és Jákobnak hivattattál Istenének és szent Pátriáráknak, most mondatol az Christusnak Istenének s Attyának.

Ki egyedül az eget teremtetted s az földet, az Egekre napot holdat felemelvén fényet, csillagoknak sokságának nagyon száma előtted.

Aegyptumból Szent népedet csak egyedül hoztad ki, a pusztában angyalidnak manáját attad enni, Veres Tengert száraz lábbal méltóztattad megjárni.

Tsak egyedül rekesztetted egy helyre az nagy Tengert, Szent képedre igen bölcsen te formáltad az embert, a ki Téged hogy teremtéd, hatalmadból megismért.

Szent Fiadnak piros vére az emberért kiomla, ki vétkéjért s sok bűnéjért az halálnak lón foglya, ki elméből s jó kedvedből ingien megszabadula.

Immár bizvást nagy örömmel kegielmedhez járulhat jóvoltodért s irgalmadért te neked hálát adhat, hogy megtartád s szabadtád örökké magasztalhat.

Az Ur Christus én Megváltóm Te előtted Szószólóm, vétkeimért s bűneimért egiedül közbenjáróm, Messiásom Szent Királyom Üdveztóm s Megtartóm.

Ki Papságát Királyságát méltóságos hatalmát vötte Uram kegyelmedből birodalmát s országát, hűveire s népeire hűséges vigyázatát.

Szent Jobbokra az Egekben ült Királyi Székedben, visel minket és igazgat Igéje erejében. Világ végig, ítéletig ígérte velünk leszen.

Ezért őtet segítségül hívom s szentül imádom. Ő általla üdvességem Ur Isten tölled várom és nagy bizvást igaz hűtből ő neki én aszt mondom:

Uram Jéhus, Szent Atyádnál esedezzél érettem, kegyelmedet mutasd hozzám, forgolódyál mellettem, hogy előtted mindenkoron legien kedves életem.

Szent Lelkoddal vigasztaly meg sok szomorúságinkban, ez életnek súlyos gondos terhes nyavalyáiban, légy segítség és békesség keserves bánatimban.

Hogy ezeket az Istennek szent könyvéből hirdetem, annak rendit és folyását igasságban követem, az világnak szeméjtjévé s sepréjévé tétessen.

Nagy Ur Isten könyörűly már az te kicsin nyájadon, Üldözésben s nyavalyában forgó Ecclesiádon. Ujjits szivet s békességet add meg Uram! hadd álgjon.

Irta Koncz Boldizsár.

Közli Rédigér Árpád 1695.